

Waarom u niet de moderne versies van de Bijbel zou mogen gebruiken

Bron: <http://www.firstbaptistchurchoc.org/articles/modern.htm>

Vertaling en voetnoten door M.V. Schriftplaatsen komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV), 27-6-2019.

Codex Vaticanus: Hebreeën 1:3, randopmerking – een corrector had een woord gewist en vervangen in wat vers 3 zou zijn. Een tweede corrector herplaatste het oorspronkelijke woord met deze randopmerking: “dwaas en schelm, laat de oude lezing bestaan en verander ze niet”. Vaticanus is een zeer zwaar gecorrigeerde en bedorven tekst!

Mattheüs 7:15-20 “Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. 16 Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? 17 Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. 18 Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. 19 Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. 20 Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen”.

Lukas 6:44-49 “Want iedere boom wordt aan zijn eigen vrucht gekend. Men plukt immers geen vijgen van dorens en men oogst geen druif van doornstruiken. 45 De goede mens brengt het goede voort uit de goede schat van zijn hart, en de slechte mens brengt het slechte voort uit de slechte schat van zijn hart, want uit de overvloed van het hart spreekt zijn mond. 46 Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg? 47 Ieder die naar Mij toe komt en Mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u laten zien aan wie hij gelijk is. 48 Hij is gelijk aan een man die een huis bouwde: hij groef en diepte uit en legde het fundament op de rots. Toen de hoge vloed kwam, sloeg de waterstroom tegen dat huis aan en kon het niet doen wankelen, want het was op de rots gefundeerd. 49 Maar wie ze gehoord en niet gedaan zal hebben, is gelijk aan een man die een huis bouwde op de aarde zonder fundament. Toen de waterstroom ertegenaan sloeg, stortte het meteen in, en de val van dat huis was groot.

L→R : Aland, Eichhorn, Griesbach, Westcott, Hort

L→R : Lachman, Metzger, Nida, Semler

Inleiding

Mijn uitgangspunt is eenvoudig: ik zal u tonen dat de moderne bijbelversies de kwade vruchten zijn van een corrupte boom, geplant door wolven in schaapskleren, wiens plan het was en is om de schapen te verwarren en uiteindelijk hun geloof in het Woord van God te vernietigen, waardoor ze

hun leven bouwen op het onzekere zand van de menselijke rede, in plaats van hun levens te bouwen op het zekere fundament van Gods Woord, de King James Vertaling [voor NL: de Statenvertaling], die accuraat werd vertaald vanuit de teksten die God heeft bewaard.

Waarom is dat belangrijk?

Voor echte gelovigen is de Bijbel de basis van letterlijk elke doctrine, praktijk en overtuiging in het nieuwtestamentische Christendom! Als een geloof, principe of praktijk geen bijbelse basis heeft, moet deze worden afgewezen. We lezen in 1 Thessalonicenzen 5:21 “Beproof alle dingen, behoud het goede”. Het Nederlandse woord “beproeven” [ENG: “prove”] is een vertaling van het Griekse woord dokimazete – dokimazete (dok-im-ad'zate). Het woord draagt het idee van iets te bewijzen of het waar is of niet. Dus, de vraag is, hoe moeten wij iets gaan bewijzen? Ik denk dat Jesaja 8:20 ons inzicht geeft betreffende het antwoord op deze vraag - “Terug naar de wet en het getuigenis! Als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zal er voor hen geen dageraad zijn”. Met andere woorden, onderzoek alles door middel van de woorden van de Bijbel, en als het daarmee niet overeenstemt moeten we het verwerpen!

Het moet duidelijk zijn dat ik geloof in de volle inspiratie van de 66 boeken van de Bijbel en ik geloof ook in de volledige bewaring van diezelfde 66 boeken! Ik geloof dat het proces van Gods inspiratie van zijn woorden zich slechts eenmaal heeft voorgedaan toen hij de Hebreeuwse, Aramees en Griekse teksten ‘ademde’ of ‘inspireerde’. Hoewel het proces van inspiratie nooit werd herhaald, werd het product van inspiratie, dat wil zeggen, de Hebreeuwse, Aramees, en Griekse woorden, bewaard door God in de Masoretische Hebreeuwse en Textus Receptus Griekse woorden die ten grondslag liggen van de King James Bijbel [voor NL: de Statenvertaling].

Ik beweer dat wij de woorden van God vandaag echt wel hebben en dat onze King James Bijbel [of: de Reformatiebijbels] de beste vertaling is van die bewaarde woorden. Er is niets beters, en er zal geen betere zijn in de toekomst.

Nu is hier het probleem. Als de Bijbel niet was geïnspireerd en werd bewaard, dan kan hij niet worden gebruikt als een betrouwbare standaard! Dat is het geloof en de leer van degenen die de basis gelegd hebben van de moderne bijbelversies. Zij geloven niet dat God zijn woorden heeft bewaard en daarom is de Bijbel geen betrouwbare standaard! Zij keurden de “hogere kritiek” visie van de Bijbel goed. Maar dat is niet wat ik zelf geloof!

Dus wat is “hogere kritiek?” Hogere kritiek behandelt de Bijbel als een tekst die door mensen in een bepaalde historische tijd en voor diverse menselijke motieven werd gecreëerd. “Zij baseerden hun interpretaties op een veronderstelling dat de Bijbel niet goddelijk geïnspireerd is en dat een conglomeraat van onbekende auteurs en redacteurs de Bijbel assembleerde en wijzigde naar hun eigen verlangens”. (www.foundationsforfreedom.net/topics/Bible/Bible_Reliability.html).

De term, Hogere Kritiek werd bedacht in 1778 door Johann Gottfried Eichhorn (1752 tot 1827). Het verwees oorspronkelijk naar het werk van liberale Duitse bijbelgeleerden, onder de leiding van Ferdinand Christian Baur van de Tübingen Theologieschool, een deel van de Universiteit van Tübingen, gelegen in de stad met die naam in Duitsland. De zinsnede “hogere kritiek” werd populair in Europa (en Engeland) van het midden van de 18de eeuw.

Kort overzicht van de bonte crew achter de moderne Bijbelversies

Er zijn veel mannen die het gezag van de Schriften ondermijnd hebben door het ontkennen van zijn goddelijke inspiratie en bewaring en het bevorderen van wat we noemen tekstueel criticisme.

Als je de tijd zou nemen om te kijken naar degenen die het fundament hebben gelegd voor de moderne bijbelversies, zou je de titel van deze boodschap begrijpen. Je zou een groep vinden van twijfelaars, bedriegers, sceptici, occulten, kettters, ongelovigen, en nog veel meer. Ik heb niet de tijd in deze serie om grondig de overtuigingen, het onderwijs en de praktijken van deze mannen te onthullen, maar ik zal een aantal van de belangrijkste spelers in deze bonte crew noemen en korte opmerkingen maken over hun overtuigingen.

RICHARD SIMON (1638-1712) wordt vaak de vader van de Bijbelkritiek genoemd. (www.1902encyclopedia.com/S/SIM/richard-simon.html) Hij was een Franse Rooms-katholiek die afvallige en ketterse opvattingen aanhing die het gezag en het behoud van het Woord (en woorden) van God ondermijnen. Zo geloofde hij dat er mensen waren vóór Adam. Hij verwierp de Bijbel als het enige gezag voor geloof en praktijk en vond dat de katholieke traditie evenveel gezag had als de Bijbel. Zijn revolutionaire afvalligheid was echter zijn stelling “dat er geen originele tekst van de Bijbel bestaat, dat de teksten die men bezit zich hebben ontwikkeld en zijn veranderd door de eeuwen heen, en dat het daarom noodzakelijk is om op bijbelse materialen de methode van kritische evaluatie toe te passen om de nauwkeurigste menselijke vorm van de openbaring te verkrijgen. Deze methode impliceert filologie (studie van teksten en het trachten van hen te reconstrueren), tekstuele studie, historische onderzoeken, en vergelijkende studies”. (www.BookRags.com/Research/Simon-Richard-16381712-eoph).

Dit is een belangrijke bouwsteen voor het ondermijnen van het behoud van het Woord en de woorden van God. Hij publiceerde talrijke boeken ter ondersteuning van zijn afvallige leringen met inbegrip van zijn uit 1689 “Critical History of the Text of the New Testament”, dat het idee bevordert dat de Schrift niet zorgvuldig bewaard is gebleven en dus de Bijbel niet volledig gezaghebbend kan zijn. Voorafgaand aan dat werk, publiceerde hij de “Critical History of the Old Testament” waarin hij ontkennde dat Mozes de auteur van Pentateuch was. Verder verklaarde hij dat het Oude Testament een mengeling is van waarheid en mythe. In 1702 publiceerde hij een vierdelig Nieuw Testament dat op de [verderfelijke] Latijnse Vulgaat werd gebaseerd en het omvatte ook verschillende lezingen van de Griekse en kritische opmerkingen.

JOHANN SALOMO SEMLER (1725-1791) wordt ook wel de vader van het Duitse Rationalisme¹ genoemd. Rationalisme is fundamenteel de theorie dat de menselijke rede de beste gids is voor geloof en handelingen. Het is de theorie dat de beoefening van de rede, in plaats van ervaring, in gezag of spirituele openbaring, voorziet in de primaire basis voor kennis en waarheid. “Hij verwierp de goddelijkheid van Jezus Christus en geloofde dat openbaring door menselijke rede moet worden beoordeeld. De verfijnde geest moet geen verplichting voelen om te geloven wat ‘onredelijk’ is in de Bijbel”. (http://History-perspective.com/critical_theories.html).

De rode draad is dat Semler sterk werd beïnvloed door Richard Simon, en in het bijzonder zijn 1689 boek Critical History. Belangrijker voor de focus van deze boodschap: Semler is de vader van de Recention Theory [revisietheorie of herziene tekst theorie]. Deze theorie beweert dat de Textus Receptus een redactionele recensie is die eeuwen na de apostelen gemaakt werd. Bovendien, de tekstuele lezingen ten gunste van theologische orthodoxie moeten als verdacht worden beschouwd. Waarom? Omdat hij de bijbelse preservatie ontkennde en valselijk geloofde dat de orthodoxe lezingen van tekstuele redacteuren in de latere eeuwen werden gecreëerd. Vanwege deze zienswijze, leerde hij dat andere manuscripten, in het bijzonder de oudere, die de passage verkorten of weglaten, moeten worden gevolgd.

Ik moet er ook op wijzen dat Semler begon met het groeperen van manuscripten in drie families: Alexandrijns (Egyptisch), Westers en Aziatisch (Byzantijns). Hij geloofde dat de [corrupte] Alexandrijnse manuscripten superieur waren aan het Byzantijnse.

Even terzijde, Semler werd een gelovige in de alchemie, waarbij gewone metalen worden omgezet in goud. Tragisch, waar hij in slaagde te doen was het goud van het Woord van God om te zetten in een drek van twijfel.

JOHANN JAKOB GRIESBACH (1745-1812). Hij nam de Recention Theory [revisietheorie of herziene tekst theorie] van Semler aan die beweerde dat de ontvangen tekst een redactionele revisie was die eeuwen na de apostelen werd gecreëerd. Deze mythe, zoals u goed weet, werd later gepopulariseerd door Westcott en Hort.

¹ Rationalisme (humanisme). De menselijke rede is het centrum van alle werkelijkheid en de oorsprong der waarheid.

J. J. Griesbach was een van de vroegste vaders van de moderne tekstuele kritiek. Marvin R. Vincent zegt in zijn boek *A History of the Textual Criticism of the New Testament*, gepubliceerd in 1899: “Met Griesbach, kan gezegd worden dat de echte kritische teksten zijn aangevangen”.

Wijlen Bruce Metzger zei: “Griesbach legde de fundamenten voor alle latere werk over de Griekse tekst van het Nieuwe Testament”. Hij stelde verder: “het belang van Griesbach voor de nieuwtestamentische tekstuele kritiek kan nauwelijks overschat worden”. (Metzger, *The Text of the New Testament*). Hij verwierp de goddelijkheid van Jezus Christus en de bovennatuurlijke onfeilbaarheid van de Heilige Schrift. Griesbach was de eerste om te verklaren dat Markus 16:9-20² vals is. Hij liet het uit de 1796-editie van zijn kritische Griekse Nieuwe Testament.

Ik bezit een exemplaar van zijn 1809 Amerikaanse kritieke uitgave van zijn Grieks Nieuw Testament. Het werd gepubliceerd door het Harvard College. Zij publiceerden deze uitgave omdat dit “het krachtigste wapen was dat tegen de verdedigers van mondelinge inspiratie moet worden gebruikt”. (Theodore Letis, *The Ecclesiastical Text*). Dit werd gedaan rond dezelfde tijd dat het Harvard College de weg opende voor het Unitarisme³.

Hier is het punt: de vijanden van de inspiratie van de Bijbel hebben duidelijk begrepen dat in het algemeen, moderne tekstuele kritiek en in het bijzonder het kritische Nieuwe Testament van Griesbach de belangrijkste doctrines verzwakte van het christelijke geloof (zoals inspiratie, bewaring, enz.) en het gezag van de Bijbel ondermijnt.

KARL LACHMANN (1793-1851) was niet eens een bijbelgeleerde, maar een professor in de klassieke en Duitse filologie in Berlijn. Hij is beschreven als een Duitse rationalist [menselijke rede is de enige bron en de laatste toets van alle waarheid]. De theorie en het geloof van Lachmann was dat alle bestaande manuscripten van het nieuwe Testament corrupt waren en dat het niet mogelijk is om de apostolische tekst dogmatisch te reconstrueren (McClintock & Strong *Cyclopedia*). Zijn doel was het om de tekst te beveiligen die in de 4de eeuw, de tijd van Hiëronymus, het breedst in gebruik was, en hij verwees naar de Alexandrijnse [corrupte] manuscripten en de geschriften van Origenes en anderen. Lachmann heeft het nieuwe Testament niet bestudeerd als zijnde het bovennatuurlijke geïnspireerde en goddelijk bewaarde Woord van God, maar louter als een boek. Hij was een profane man die de Bijbel behandelde als elk ander boek en zijn tekstuele onderzoek was louter een geleerde onderneming. Hij begon dezelfde regels die hij had gebruikt bij het bewerken van teksten van de Griekse klassieken op de nieuwtestamentische Griekse tekst toe te passen, omdat hij veronderstelde dat ze hopeloos was beschadigd. Zijn theorie ondermijnde de doctrine van de goddelijke bewaring door te beweren dat de apostolische tekst onmogelijk met zekerheid kan worden gekend.

BROOKE FOSS WESTCOTT (1825-1901) en **FENTON John Anthony HORT** (1828-1892). Zij zijn de vaders van de moderne bijbelversies [zoals bv. de NBG]. Ze ontleenden veel van hun ideeën van Griesbach en Lachmann. Ze bouwden hun eigen kritische Griekse Nieuwe Testament, voornamelijk gebaseerd op twee tegenstrijdige Griekse Uncialen MSS⁴: Codex Vaticanus en Codex Sinaiticus. In de Evangelieën alleen al verschilden zij in meer dan 3.000 plaatsen. Het ironische is dat Westcott en Hort dit wisten toen ze hun tekst creëerden! Vrijwel alle moderne versies zijn gebaseerd op Westcott en Horts kritische Griekse Nieuwe Testament. In de inleiding van de 24ste editie van het Griekse Nieuwe Testament van Nestle, doen de redacteurs Erwin Nestle en Kurt Aland de volgende toegeving:

“Dus DE TEKST, GEBOUWD OP HET WERK VAN DE 19de EEUW, BLEEF ALS GEHEEL ONVERANDERD, in het bijzonder vermits het onderzoek van de recente jaren nog niet geleid heeft tot de oprichting van een algemeen erkende nieuwtestamentische tekst” (Erwin Nestle en Kurt Aland, *Novum Testamentum Graece*, 24ste editie, 1960, p. 62).

EUGENE NIDA (1914-2011). Hij heeft de dubieuze onderscheiding van de vader te zijn van de ketterse dynamische gelijkwaardigheidstheorie (dynamic equivalency theory) van Bijbelvertalen die

² Zie echter <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/markend.pdf>

³ Unitarisme of unitarianisme is een christelijke stroming die de leer van de goddelijke drie-eenheid verwerpt.

⁴ MMS = manuscripten.

wordt gebruikt in de meeste van de moderne bijbelversies. Hij geloofde dat het verslag van Jakobs worsteling met de engel geen letterlijke gebeurtenis was. Hij ontkende de plaatsvervangende bloedverzoening van Christus (Nida, *Theory and Practice*, 1969, p. 53). Hij ontkende dat Christus stierf om aan Gods gerechtigheid te voldoen. Hij geloofde dat het bloed van het Kruis slechts symbolisch was voor de dood van Christus en in de Bijbel nooit “in de betekenis van verzoening” wordt gebruikt. Hij trok zich als Executive Secretary for Translations for the American Bible Society terug in de jaren (19)80.

KURT ALAND (1915-1994) van het Nestle-Aland Griekse Nieuwe Testament [basis voor de TELOS en NBV], ontkende de verbale inspiratie van de Bijbel en wilde alle denominaties verenigd zien in één “lichaam” door de aanvaarding van een nieuwe oecumenische Canon van de Schrift, die de katholieke apocriefe boeken zou opnemen (*The Problem of the New Testament Canon*, pp. 6, 7, 30-33).

BRUCE MANNING METZGER (1914-2007). Hij redigeerde en leverde commentaar voor vele Bijbelvertalingen en schreef tientallen boeken. Hij was één van de redacteurs van het United Bible Societies’ standard Greek New Testament, het uitgangspunt voor bijna alle vertalingen van het nieuwe Testament in de afgelopen decennia. In 1952, werd hij een medewerker aan de Revised Standard Version (RSV) van de Bijbel, en werd “general editor” van de Reader’s Digest Bible (een verkorte versie van de RSV) in 1982. Van 1977 tot 1990, was hij ook voorzitter van de Commissie van vertalers voor de New Revised Standard Version (NRSV) van de Bijbel, die de Apocriefen heeft opgenomen.

Wat Metzger geloofde:

1. Metzger geloofde dat het Oude Testament een **matrix** (compilatie) was van mythe, legende, en geschiedenis. (Opmerking: Jezus bevestigde de authenticiteit van het Oude Testament, Lukas 24:44-45).
2. Metzger geloofde niet dat Mozes de Pentateuch schreef, maar dat “de Pentateuch vorm nam over een lange periode van tijd”. (Nota: Jezus bevestigde dat Mozes het schreef, Johannes 7:19; Mattheüs 8:4; Johannes 5:46).
3. Metzger geloofde niet in de bijbelse wereldwijde Zondvloed. (Nota: Jezus bevestigde de globale vloed, Mattheüs 24:37-39).
4. Metzger geloofde dat het boek van Job is een volksverhaal is.
5. Metzger geloofde dat Jesaja werd geschreven door Jesaja plus twee of drie onbekende mannen die eeuwen later schreven. (Nota: Jezus bevestigde dat Jesaja het boek schreef dat zijn naam draagt, Lukas 3:4).
6. Metzger geloofde van het boek Jona dat het was een “didactisch verhaal [bedoeld om een les te leren] dat ouder materiaal heeft overgenomen uit het rijk van de populaire legendes en het omgevormd heeft in een nieuw, meer consequent gebruik”. (Opmerking: Jezus bevestigde dat Jona echt was, Mattheüs 12:39-41).
7. Metzger geloofde niet dat Paulus de pastorale brieven schreef [1 & 2 Timotheüs en Titus]. 1 Timotheüs 1:1 zegt dat hij die schreef. 2 Timotheüs 1:1 zegt dat hij die schreef. Titus 1:1 zegt dat hij dat schreef!

Wat mij verbijstert is dat Metzger wordt aanbeden door de hedendaagse bijbelgeleerden, theologen, predikers, studenten en zelfs vele fundamentele Baptisten. Ik ben het eens met dr. Jeffrey Khoo, die zei: “Ware en getrouwe Biblicisten zouden ervoor moeten gewaarschuwd worden dat Metzgers geleerdheid niet gewenst noch bewonderd mag worden”. Christelijke vriend, de “filosofie en methodologie van Metzger zullen slechts tot chronische onzekerheid en eeuwigdurend ongelooft in de algehele inspiratie en het perfecte behoud van de Heilige Geschriften” leiden.

Jakobus 3:11-12 “Laat soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen? Kan ook, mijn broeders, een vijgenboom olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Evenmin kan een bron zout én zoet water voortbrengen”.

Conclusie

Deze mannen waren allemaal afvalligen! Er is geen gelovige in die groep. Dit is inderdaad een bon-te crew, waarbij ieder een grote verscheidenheid van afvallige en ketterse ideeën bijdraagt die het Woord en woorden van God ondermijnen. Dit zijn de mannen achter de moderne versies!

Zie verder:

- Corrupties in moderne bijbelvertalingen: <http://www.verhoevenmarc.be/bijbelcorrupties.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm